

17.5.15

כ"ח אייר תשע"ה

לכ',

נציבות הביקורת על מערך התביעה ומייצגי המדינה בערכאות (נבת"ם)

לידי עו"ד אילאיל פלמוני שלזינגר

מנהלת אגף תלונות פרטניות

משרד המשפטים

ת.ד. 29216

תל-אביב, מיקוד: 6129102

הנדון: התייחסות למכתבכם מיום 26.4.15 (מס' פניה: 56/15) בעניין תלונתי בנושא:

הטיפול המשפטי הגובל בשחיתות בעניין מימון משפטי במה שמכונה "הפרשה הסודית"

שלום רב,

בהתייחס למכתב שקיבלתי בנוגע לפנייתי מיום 11.2.15 (מס' פנייה 56/15), אבקש להתייחס למספר סוגיות, שסבורני, שנפלה בהם שגגה בהבנת המציאות בעת הבדיקה של תלונתי, כדלהלן:

א. במכתבה של **רחל שילנסקי**, עו"ד, מנהלת המחלקה למשפט העבודה בפרקליטות המדינה (מכתבה מ-1.4.15, סמך: 047-99-2015-006886) נאמר בסעיף ה' כך: "כמה ימים לפני הדיון בבית הדין הארצי, בערעור, שהגישה המדינה גם בשמו של **מר ברטל**, שכבר לא היה עובד מדינה בשלב זה...". לא ברור מניין הקביעה הפסקנית הזו.

מר **עדן ברטל** מונה לאחר פרישתו מתפקיד מנכ"ל משרד התקשורת, לתפקיד "יו"ר הוועדה לחיוב אישי" במשרד הפנים, **מינוי קבע בשכר שאושר ע"י נציבות שירות המדינה**, אושר ע"י ועדת המינויים בראשות השופט בדימוס **שלום ברנר** ועל דעת היועץ המשפטי לממשלה. ראי מסמך 1 המצ"ב, בדבר הודעה, שפורסמה בעיתונות אודות המינוי הזה. למיטב ידיעתי, הוא עד היום משמש בתפקיד הזה.

בכל מקרה, בתאריך 9.6.14 הוא (**עדן ברטל**) היה עדיין בתפקיד הזה, לפי מסמך רשמי של משרד הפנים (מצ"ב מסמך 2 וזה מופיע במפורש בסוף עמוד 2). מכאן, שאין המדובר

ב"אדם פרטי" שאינו עובד מדינה, ששכר את שירותיה של עו"ד תמר גולן במועד לא ידוע במחצית 2014, אלא המדובר בבעל תפקיד בכיר בשירות המדינה, שחלים עליו הוראות התקשי"ר ושאר ההנחיות לעובדי מדינה בכירים.

מכאן, שכל המסקנות במכתב הנ"ל בסעיף ה' הנובעות מהסיטואציה הזו – מוטעות. משום שהן מבוססות על הנחה מוטעית לגבי מעמדו האישי של עדן בר טל באותה עת, בעת הגשת הערר.

ב. במכתבה של רחל שילנסקי, בסעיף ג' מובאת, למעשה, התייחסות משרד התקשורת לגבי שכירת שירותיה של עו"ד תמר גולן, ומצוין שם, שהיא נשכרה ע"י משרד התקשורת בספטמבר 2012. גם כאן מדובר בטעות בקריאת העובדות והמציאות.

זה לא מקרי, שהיועצת המשפטית של משרד התקשורת ובעקבותיה עו"ד רחל שילנסקי במכתבה, מנסות להרחיק את הנושא של שכירת עו"ד תמר גולן לספטמבר 2012 ולא להתייחס כלל למועד הנכון של תלונת: אוגוסט וספטמבר 2014.

אני לא התלוננתי כלל על שכירת שירותיה של עו"ד תמר גולן בספטמבר 2012 (על אף שזה נעשה ב"פטור ממכרז", נושא לא תקין בפני עצמו, שלא זה המקום להתלונן עליו בפני נב"ם). זאת, משום שמספטמבר 2012 ועד 1.8.14, מועד בו פורסם והועבר לצדדים הנוגעים בדבר (לרבות שר התקשורת, היועצת המשפטית של משרד התקשורת ומנכ"ל משרד התקשורת), פסק הדין של בית הדין האזורי לעבודה בת"א (ס"ע 54170-09-11), פעילותה של עו"ד תמר גולן בתיק זה הייתה בגדר הסבירות.

דהיינו: עו"ד תמר גולן סייעה לייעוץ המשפטי של משרד התקשורת, לפרקליטות ולמעורבים בתיק הזה (עדן בר טל ותמי לשם), כבעלי תפקידים, שעד מועד זה היו בגדר עובדי מדינה, שביצעו לכאורה את תפקידם כראוי והתביעה נגדם הייתה נוגעת למסגרת מילוי תפקידם כחוק, במסגרת סמכויותיהם, בעת מילוי תפקידם כחוק.

אולם, פסק הדין מבית הדין האזורי לעבודה בת"א שינה את התמונה האידיאלית הזו מקצה לקצה. בית הדין קבע באופן שלא משתמע לשתי פנים, שמדובר ב"עלילת דם", כך לשון פסק הדין. זו "עלילת דם", שמקורה בסדרה ארוכה של עבירות על החוק, שכוללות (בין היתר) עבירות, שאפשר לסווג אותן תחת הכותרות של: "האזנות סתר שלא כחוק", "סחיטה באיומים", "בידוי ראיות" ו"הפרת אמונים".

הכל מפורט בבהירות, שאינה משתמעת לשתי פנים, בפסק הדין. אם הפסק החמור הזה יתהפך בערר, אין זה נוגע למה שאנו עוסקים בו **כעת**.

מכאן, שתלונתי לנב"ם נוגעת אך ורק לתקופה שמתחילה ביום 1.8.14. מהרגע הזה, לאחר פרסום פסק הדין מבית הדין בת"א, ההגנה על **עדן בר טל ותמי לשם** הפכה להגנה על עובדי מדינה בכירים **שנחשדים (לכאורה) במעשים מאוד חמורים**. זה נופל בגדר סעיפים מאוד ברורים הקיימים בתקשי"ר ובמקומות רבים נוספים, לרבות במשרד המשפטים עצמו ("הוועדה לעניין הגנה משפטית והשתתפות בהוצאות משפטיות לנושאי משרה ועובדי מדינה").

'במקרים בהם מדובר בחשד לעבירות חמורות, הכרוכות בקלון ובפגיעה באמון הציבור ברשויות השלטון, **תינתן הגנה משפטית רק לאחר אישור הוועדה**. הוועדה תחליט בעניין לאחר שתשקול את מכלול נסיבות העניין, ותוך התחשבות באפשרות הפגיעה באמון הציבור כתוצאה ממתן הגנה משפטית על יד המדינה'.

את המשפט הזה לא אני המצאתי. את זה משרד המשפטים ניסח ומופיע כך בדיוק באתר משרד המשפטים. אולם, הוועדה הנכבדה במשרד המשפטים לא עסקה בכלל בעניין זה, כי הפרקליטות **הסתירה** את העניין הזה מהוועדה.

מכאן, אני מדגיש שוב שתלונתי היא בנוגע ל"פטור השני ממכרז", שנעשה **לאחר** 1.8.14, פטור **שני** להמשך העסקתה של עו"ד **תמר גולן** לטיפול והגנה על עובדי המדינה בתיק הזה, בהליכי הערעור.

מי שהכין את כל מסמכי הערעור עבור עו"ד **איתמר הר-אבן**, סגן בכיר בפרקליטות המדינה, היו עו"ד **תמר גולן** ועו"ד **דנה נויפלד** (היועצת המשפטית של משרד התקשורת). בשלב הזה, היה כבר ידוע לכל השמות הללו ובכללם גם לפרקליט המדינה וסגנו, שיש קביעה בתיק הזה **שעדן בר טל ותמי לשם** (ועוד כמה בעלי תפקידים יותר זוטרים, דוגמת הקב"ט), "תפרו תיק" והעלילו "עלילת דם" על **AB** (סמנכ"ל בכיר במשרד התקשורת).

דהיינו: היה ברור לכל הנוגעים בדבר, במקודת הזמן הזו של 1.8.14 והלאה, **שאי אפשר להמשיך בהסדר הקודם**, של הגנה על עובדי מדינה, שלכאורה ביצעו את תפקידם כראוי במסגרת החוק. הם הפכו ל"חשודים" לכאורה בפלילים, בפסק הדין, והמשך ההגנה עליהם היה אמור להשתנות.

על פי הידוע לי, הפרקליטות לא הייתה מגישה ערר, לולא השתיים (עו"ד **תמר גולן** ועו"ד **דנה נויפלד**) הבטיחו לעו"ד **איתמר הר-אבן**, שהן מכינות עבורו את כל החומר לערר והוא לא

צריך לטרוח בעניין, וכך היה. דהיינו: הפרקליטות הייתה שותפה מלאה לכל המהלך ולא יכולה להתנער לפתע ממעורבותן העמוקה של השתיים הללו (תמר גולן ודנה נויפלד) בתיק זה, בכל שלבי הערר (לרבות העררים החוזרים של הסרת "צו איסור פרסום", הליכים, שהתקיימו במקביל לערר עצמו על פסק הדין).

ג. אם לא די בכך, כל הליך של "פטור ממכרז השני" במחצית 2014, לעו"ד תמר גולן, היה נגוע בשחיתות ממדרגה ראשונה.

בפסק הדין של בית הדין האזורי לעבודה המוזכר לעיל, בסעיפים 58 ו-70 (מצ"ב במסמך 3), יש דיון בנושא: מדוע הנתבעים (עדן בר טל ותמי לשם) התנכלו לתובע (AB). התשובה האפשרית שנותחה בפסק הדין: בגלל ש-AB (ששימש בתקופה ההיא כ-X), לא הסכים לשתף פעולה עם תמי לשם, שפנתה אליו כדי להטות את המכרז לתפקיד היועצת המשפטית של מועצת הכבלים והלוויין. זאת, כדי שמי שתיבחר לתפקיד תהיה לא אחר מאשר עו"ד דנה נויפלד. מדובר במהלך של "תפירת מכרז", שהוא עבירה פלילית די חמורה.

כתוצאה מסירובו של AB להשתתף בתרגיל "תפירת המכרז", עו"ד דנה נויפלד לא נבחרה לתפקיד היועצת המשפטית של מועצת הכבלים והלוויין (ומאוחר יותר, בהליך תמוה גם הוא, נבחרה לתפקיד היועצת המשפטית של משרד התקשורת עצמו).

לכן, הנקמה על סירובו לשתף פעולה בעניין זה הגיעה. הנקמה הזו למעשה "בושלה" ע"י עו"ד דנה נויפלד, המנכ"ל עדן ברטל ותמי לשם, שעשו הכל להפליל אותו (ציטוט מפסק הדין: "פעלו בשיטות פסולות עד כדי הפללתו והחשדתו של התובע").

כ"כ נאמר (ציטוט): "נודה ולא נבוש כי התחלחנו לנוכח העדויות שנשמעו בתיק דנא. מצופה מפקידי ממשלה לנהוג באופן אחר ובניקיון כפיים ואילו כאן נעשו מעשים במחשכים ובניגוד לדין, כפי שתוארו בפסק הדין... לשמוע ולקרוא את התמלילים ולא להאמין. לולא היו הדברים בכתובים, היינו מתקשות להאמין כי פקידיים בשירות המדינה נוהגים באופן כה חמור".

השופטות לא קבעו חד משמעית שאכן הייתה כאן נקמה ישירה, על הסירוב של AB להשתתף בתרגיל של "הטיית מכרז" לטובתה של עו"ד דנה נויפלד, אבל קבעו (סעיף 58), שעדותו של ניצן חן (יו"ר מועצת הכבלים והלוויין באותה עת) בעניין זה הייתה מהימנה.

מכאן, שמהרגע שהופיע בפסק הדין, שיש חשד שכל "עלילת הדם" הזו כנראה נולדה כנקמה על כך, ש-AB לא הסכים להצטרף לקנוניה להטיית מכרז לטובתה של עו"ד דנה נויפלד, מן הדין היה, שעו"ד דנה נויפלד תרחיק את עצמה מייד מכל עיסוק בתיק הזה.

לא רק שזה **לא קרה**, ה"פטור למכרז השני" (שהוא למעשה המשך הפטור מ-2012) לעו"ד **תמר גולן**, נעשה בוועדת "פטור ממכרז" מצומצמת וחשאית, שהתכנסה לאשר את הפטור הזה וכללה את: עו"ד **דנה נויפלד**, **תמי לשם ואבי ברגר** (מנכ"ל המשרד שהחליף בתפקיד את **עדן ברטל**).

דהיינו: שניים מתוך שלושת המאשרים את המשך "הפטור ממכרז" לעו"ד **תמר גולן**, אסור היה להם היה בכלל לעסוק בעניין, מפני ששכירה של שירותיה של עו"ד **תמר גולן**, הייתה **כדי להגן על עצמם**. זה בלתי מתקבל על הדעת ובלתי חוקי, שאנשים החשודים לכאורה במעשים חמורים כל כך, יחליטו באופן חשאי לשכור על חשבון המדינה בפטור ממכרז, עו"ד **חיצוני כדי להגן על עצמם והם יישבו בוועדת המכרזים שמאשרת את זה עבור עצמם**. חשב משרד התקשורת חתם על ההחלטה ועל ההוצאה הכספית הזו, מבלי לדעת מה מסתתר מאחוריה.

יש במעשה זה (לכאורה) סדרה של עבירות פליליות, שיכולות להיכנס תחת כמה כותרות, החל "מהפרת חוק המכרזים ותקנותיו", דרך "גניבה ממעביד", "קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות" וכלה "בהפרת אמונים".

עו"ד **איתמר הר-אבן**, סגן בכיר לפרקליט המדינה הרי קרא את פסק הדין, בטרם הגיש עליו ערר... אז איך הוא הסכים, שעו"ד **דנה נויפלד**, שנחשדת בתיק זה בקנוניה ל"תפירת מכרז" עבור **עצמה**, ביחד עם **תמי לשם**, שדחפה את הקנוניה הזו שנכשלה, ולכן כנראה התנקמה ב-**AB** ו"בישלה" עם אחרים את "עלילת הדם", תעסוק בנושא **באופן אישי** ותכין עבורו את כל מסמכי הערר לבית הדין הארצי לעבודה, ביחד עם עו"ד **תמר גולן**, שנשכרה בהליך בלתי חוקי בעליל במחצית 2014 וזו היא שכתבה למעשה את כל המסמכים שהוא הגיש לערר?? הרי זו שחיתות הזועקת לשמיים!!

ד. נטען במכתבה של עו"ד **רחל שילנסקי** (בסעיף ד' במכתבה) כך: "יצוין כי הפרקליטות עצמה היא שייצגה את המדינה על כל גורמיה בתיק הנדון, הן **בהכנת כתבי בית הדין** והן בהופעות בפני הערכאות השונות".

המסמך של עו"ד **רחל שילנסקי** עצמו, מצביע שהמשפט הזה **לא נכון בחלקו**, עובדתית. במסמך שלה עצמה בסעיף קודם, סעיף ג' במכתבה, נאמר (ציטוט): "...בין היתר נתנה את שירותיה למשרד גם בתיק הנדון". דהיינו: עו"ד **תמר גולן** "נתנה את שירותיה בתיק הנדון". למי היא נתנה את השירותים הללו **ומה היו תוצרי שירותיה?** זה ברור כשמש. עו"ד **תמר גולן** לא עוסקת בציור, פיסול או בכתיבת פרזזה. תוצרי שירותיה אלו המסמכים, שהפרקליטות הגישה לבית הדין בערר... מה **שסותר** את הנאמר בסעיף ד', שבא מיד אחריו.

יתרה מכך. בתגובה של משרד התקשורת לעיתון גלובס (מצ"ב צילום מסמך מס' 4, בעמוד השני), נאמר בו במפורש (ציטוט): "...עו"ד **תמר גולן נשכרה**... וסייעה למשרד, **בהסכמת הפרקליטות**, בעניינים הנוגעים ל**תביעה**, שהגיש העובד כנגד המשרד והנציבות... החלטת בית הדין נלמדת עתה ביסודיות, ומשרד התקשורת **שוקל**, יחד עם הפרקליטות, הגשת **ערעור בתיק**".

דהיינו: משרד התקשורת **עצמו**, מעיד בכתב ובצורה **שאינה משתמעת לשתי פנים**, שהכול לרבות עבודתה של עו"ד **תמר גולן** נעשה **ביחד** עם הפרקליטות ו**בהסכמת** הפרקליטות, ומשרד התקשורת עצמו היה מעורב **ביחד** עם הפרקליטות, בכל תהליכי ההחלטה והגשת **הערעור**.

גם מובן בבהירות מניסוח המשפט הזה, שמשרד התקשורת הוא זה **ששוקל** ביחד עם הפרקליטות, את הגשת הערר, לא הפרקליטות **לבדה**. זה **בדיוק מה שהיה**. הפרקליטות נגררה אחרי החלטת משרד התקשורת, שהכין עבורה את **כל המסמכים**, כאמור בסעיפים הקודמים במכתב זה.

מכאן, שהניסיון של הפרקליטות להרחיק את עצמה מההליך הזה (כאמור בסעיפים ד' ו-ו' בתגובתה של עו"ד **רחל שילנסקי**), **סותרת את העובדות והמציאות, וסותרת לחלוטין את הצהרת משרד התקשורת עצמו**, שפרסם זאת **ברבים** בגלובס.

ה. לבסוף, ביקשתם ממני להמציא לכם את הפרוטוקולים מהדיונים בבית הדין. אני מבין שזה מעין סוג של בדיחה. זאת, משום שכל ההליכים של התיק הזה נמצאים תחת "צו איסור פרסום", שאני מערער כבר פעמיים עליו בנושא זה, והכל סווג עם הגדרה של "דלתיים סגורות". דהיינו: **אין לי כל גישה ואסורה עלי כל גישה למסמכי בית הדין**. לכן, אין ביכולתי להמציא לכם דברים, שאסור לי בכלל לגשת אליהם.

כל מה שקיבלתי לידי עד היום היה מהדלפות, או מדיונים שהייתי מעורב בהם במסגרת ההליכים **המקבילים** הנוגעים ל"צו איסור הפרסום". הפרוטוקולים של הדיונים בבית הדין לעבודה עצמו בתיק זה בת"א ובערר בי-ם, אינם נגישים עבורי ועדיין **אסור לי בכלל להתקרב אליהם**... כך שאין לי מושג מה כתוב בהם.

אולם, די במה שכתבתי כאן למעלה, עם המסמכים המצורפים, כדי להצביע על המעורבות העמוקה והמרכזית של עו"ד **תמר גולן** בתיק הזה **ביחד** עם הפרקליטות, וזו המהות וזה העיקר של תלונתי לנב"ם.

עו"ד **תמר גולן** מועסקת, גם בעצם הימים הללו, ע"י משרד התקשורת (ע"י עו"ד **דנה נויפלד**), כדי להגן בכספי משלמי המיסים על חשודים לכאורה בפלילים (ממשרד התקשורת בעבר ובהווה), לרבות עו"ד **דנה נויפלד עצמה**, בניגוד לנהלים ולהנחיות. זאת, כאשר חשודים אחרים בשירות המדינה, בכירים כזוטרים, בעבר הרחוק ובהווה, שילמו ומשלמים את המימון להגנתם **מכיסם**. כאן זה נעשה מכספי משלמי המיסים, תוך "צפצוף ארוך" של הפרקליטות על כל זרועותיה, מלמעלה עד למטה, מכל חוק, תקנה ונורמה הנוגעים לעניין זה, ותוך ניסיון "לטייח" את העובדות הגלויות והברורות לעין כל, שהצגתי כאן וניסיון של הפרקליטות להרחיק את עצמה מההליכים הפסולים והבלתי חוקיים שנעשו **בידיעתה ובאישורה**, כדי לשכור את שירותיה של עו"ד **תמר גולן** בכל הליכי הערעור וגם בהליכים המקבילים ("צו איסור הפרסום") הנעשים בתיק זה.

בברכה

אבי (אברהם) וייס

משמש כבעלים ועורך אתר: www.telecomnews.co.il.

הערה: מכתב זה והמסמכים הנלווים נשלחו גם בדואר רגיל.